

Sygn. akt I NO 29/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek

SSN Janusz Niczyporuk (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania D. D.

od decyzji Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 kwietnia 2018 r., DKO-[...]

w przedmiocie odmowy udzielenia płatnego urlopu dla poratowania zdrowia,

z udziałem Ministra Sprawiedliwości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej

i Spraw Publicznych w dniu 15 stycznia 2019 r.,

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Okręgowego w S. - D. D. wystąpił do Ministra Sprawiedliwości, w piśmie z dnia 6 kwietnia 2018 r., o udzielenie płatnego urlopu dla poratowania zdrowia. W załączeniu przedstawił dwa zaświadczenia lekarskie: wystawione dnia 5 kwietnia 2018 r. przez lekarza hematologa, wskazujące na występowanie u niego niedokrwistości Addisona-Biermera, co wymaga ciągłego podawania Wit B₁₂ oraz pozostawania pod kontrolą przychodni hematologicznej i wystawione dnia 5 kwietnia 2018 r. przez lekarza psychiatrę, które potwierdza jego leczenie

w Centrum Psychiatrii „[...]” w S. z powodu zaburzeń depresyjnych nawracających, w trakcie kolejnego zaostrzenia choroby, co wymaga tym razem dalszego leczenia ze wskazaniem na udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia.

Minister Sprawiedliwości odmówił sędziemu D. D., decyzją z dnia 30 kwietnia 2018 r., udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia, gdyż w świetle przedstawionych okoliczności i analizy załączonej dokumentacji medycznej, brak jest podstaw do uznania, że aktualny stan jego zdrowia wymaga leczenia, przez powstrzymanie się od pełnienia służby w ramach wnioskowanego urlopu. Została ona doręczona sędziemu D. D. dnia 22 maja 2018 r.

Sędzia D. D., w piśmie z dnia 24 maja 2018 r., złożył odwołanie do Ministra Sprawiedliwości i wniósł o: zmianę tej decyzji poprzez uwzględnienie jego wniosku, ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu odwołania podniósł jeszcze, że zawód sędziego wykonuje 30 lat, orzekając w sprawach karnych, które generowały ogromne ilości stresu. Z uwagi na czasowe zaostrzenie objawów depresji, zalecona przez prowadzącego go lekarza konieczność przeprowadzenia intensywniejszego leczenia oraz powstrzymywania się od służby, wypełnia więc ustawowy wymóg udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia. Ponadto zakwestionował wykładnię art. 93 § 1 u.s.p., według której warunkiem skorzystania z urlopu dla poratowania zdrowia byłoby całkowite wyleczenie choroby, która wymaga powstrzymania się od pełnienia służby.

Odnosząc się do odwołania Minister Sprawiedliwości wskazał, w piśmie z dnia 27 czerwca 2018 r., że podniesione w nim argumenty sędziego D. D. nie zasługują na uwzględnienie, zatem brak jest podstaw do uchylenia bądź zmiany zaskarżonej decyzji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zakres postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie z odwołania sędziego w przedmiocie odmowy udzielenia mu urlopu dla poratowania zdrowia nie został odrębnie uregulowany w u.s.p., dlatego należy tutaj zastosować wszystkie ogólne wymogi, które przewiduje dla takiego postępowania ustawa z dnia 8 grudnia

2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2018 r., poz. 5 z późn. zm.). Przede wszystkim oznacza to, że Sąd Najwyższy nie działa instancyjnie, nie prowadzi postępowania dowodowego ani jego nie ponawia i nie poszerza, ponadto jest związany ustalonym stanem faktycznym, a sprawę rozpoznaje w granicach odwołania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2018 r., III KRS 1/18, OSNP 2018 nr 9, poz. 131). W związku z tym odwołanie można było oprzeć na dwóch wyłącznie podstawach: naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło to mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

W tym kontekście odwołanie sędziego D. D. zarzuca naruszenie zarówno prawa materialnego przez błędną jego wykładnię, jak i naruszenie prawa materialnego przez jego niewłaściwe zastosowanie. Natomiast nie zarzucono w tym odwołaniu naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Poniesiony zarzut naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię dotyczy art. 93 § 1 u.s.p. Przepis art. 93 § 1 u.s.p. nie wprowadza wymogu, aby warunkiem skorzystania z urlopu dla poratowania zdrowia było całkowite wyleczenie choroby, która wymaga powstrzymania się od pełnienia służby. Z tym poglądem sędziego D. D. należy się w pełni zgodzić. Jednakże nie można takiego poglądu przypisać Ministrowi Sprawiedliwości, ponieważ nie został on przez niego bezpośrednio sformułowany. Trudno byłoby mu taki pogląd pośrednio też przypisać, skoro nie wypowiedział się nigdy na temat wykładni art. 93 § 1 u.s.p.

Zarzut naruszenia prawa materialnego przez jego niewłaściwe zastosowanie sprowadza się tutaj do wadliwej subsumcji. Konkretnie chodzi o zaprzeczenie związku między ustalonym stanem faktycznym a hipotezą normy prawnej opartej na art. 93 § 1 u.s.p., jakiego dopatrył się Minister Sprawiedliwości. Trafnie Minister Sprawiedliwości uznał, że urlop dla poratowania zdrowia nie jest jedną z form leczenia, ale ma służyć przeprowadzeniu zleconego dokładnie leczenia, które wymaga powstrzymania się od pełnienia przez sędziego służby. W rezultacie nie wystarczy samo tylko wskazanie medyczne na konieczność jego udzielenia, ani tym bardziej pominięcie wskazania medycznego odnośnie do potrzeby jego

udzielenia. Te okoliczności nie wynikają jednak z zaświadczeń lekarskich sędziego D. D., co słusznie dostrzegł Minister Sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, odwołanie podlega oddaleniu z mocy art. 93 § 4 u.s.p. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.